

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:
http://www.eltemps.net

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Juli Capilla (*Coordinació i llibres*), Víctor Maceda,
Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i Xelo Tortosa
(*Secretària de redacció*).

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Millan, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan (Catalunya Nord),
Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marques (Menorca),
Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra), Guillem
Xacon (Franja de Ponent).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
Finestres, Manuel Garcia, Josep Gifreu, Xavier
Gaset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani
Jakupi, Salah Jamal, Miquel À. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent
Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu,
Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Gustau
Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan
Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu,
Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa
Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel,
Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Alcía Toledo,
Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo,
Manuel Valencia, Sergi Verger, Vicenç Villatoro,
Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

El secretari general del PSPV, Joan Ignasi Pla, donava el passat dissabte 31 de maig un tomb radical al seu discurs sobre el Pla Hidrològic Nacional, i especialment sobre el transvasament de l'Ebre, i assegurava que ja no estava disposat a seguir més la posició oficial del PSOE, contrària al transvasament, mentre les altres federacions socialistes continuaren amb discursos propis que els han donat rèdit electoral a costa dels socialistes valencians. Pla es referia d'aquesta manera a les contraposades posicions que han mantingut els socialistes de diferents parts de l'estat amb sort diversa. A l'Aragó, la seua oposició aferrissada al transvasament s'ha traduït en un augment espectacular de vots. A Castella-la Manxa, José Bono també ha tret profit de la posició contrària, la defensa sense matisos del transvasament, això sí, demanant més aigua per a l'autonomia que governa. A Múrcia, en canvi, la defensa del transvasament no ha evitat el bac socialista.

Pla té raó quan assegura que els socialistes valencians han patit com ningú l'esquifronteria orgànica del seu partit. El Govern d'Aragó, que ha ajudat molt activament a organitzar les protestes contra el Pla Hidrològic, va arribar a donar suport a la manifestació celebrada als carrers de València contra el transvasament de l'Ebre, un acte del qual s'havia desmarcat el PSPV. Mesos després, a la concentració a favor del transvasament celebrada el 2 de març en aquesta mateixa ciutat, de la qual òbviament també s'havia desmarcat el PSPV, van acudir els socialistes murcians i alguns càrrecs socialistes del sud del País Valencià. El desolador panorama per als socialistes valencians es completa amb el contrast entre els seus constants canvis de discurs demanant el transvasament com una opció que s'ha de tenir en consideració amb els recursos contra aquesta obra en les instàncies europees que han interposat tant el Govern d'Aragó com l'executiva federal del PSOE.

Així, en tota aquesta polèmica, els socialistes de cada territori han formit un discurs propi coherent amb el seus interessos, excepte al País Valencià. El PSPV, que es vanta constantment de ser la segona federació en importància dins del PSOE, no ha estat capaç de fer sentir la seua veu pròpia, un dèficit que, d'altra banda, és ja històric.

I és que han mantingut una posició amb constants tords que era probablement el pitjor possible. Hauria estat molt més coherent mantenir una posició contrària al transvasament que s'apuntalera en la cultura de l'aigua basada en un estalvi que més prompte o més tard s'haurà d'aplicar, que dir cada dia una cosa diferent. O bé, que s'hagueren posicionat clarament a favor del transvasament.

L'escassetesa d'aigua i el transvasament de l'Ebre és, segons totes les enquestes publicades, un problema que preocupa molt poc els valencians. Un fet que s'ha vist confirmat en les eleccions. A les comarques més assedegades del sud del País Valencià, els socialistes no han perdut vots. El pitjor pecat del PSPV, possiblement, no haja estat l'oposició al transvasament, sinó donar la imatge de ser una federació del PSOE feble, amb poc de pes i amb moltes contradiccions. Una combinació que no crea precismant confiança per a governar.

Als nostres lectors

Una coincidència ha volgut que les dues institucions esportives més importants dels Països Catalans, el FC Barcelona i el València CF, celebren les seues eleccions a la presidència el mateix cap de setmana, el 14 i 15 de juny, i que a més aquest diumenge els seus dos primers equips s'enfronten en un decisiu partit de Lliga. Però mentre que els socis culés podran triar el seu mandatari amb la màxima "una persona, un vot", al València serà el nombre d'accions qui decidirà el càrrec, una evidència del tarannà empresarial que ha envaït aquest esport. Esperem que amb els membres electes arribe la pau social a ambdues institucions: a un Barça que, més enllà de la continuada absència de títols de futbol, sembla totalment adormit i ha de repensar el seu paper; i a un València que, malgrat els espectaculars èxits dels últims anys, viu immers en una lluita ferotge entre aquells que aspiren a controlar el club.

Victor Maceda, redactor de tancament